

Grupa III Stokrotki (5-latki)
Temat tygodnia : „Polska to mój dom”
(27.04.2020 - 30.04.2020)

„Polska to mój dom”

Drodzy rodzice i dzieci!

W tym tygodniu będziemy poznawać nasz kraj i symbole narodowe. Dowiemy się kto to jest patriota i jak ważna jest to postawa.

Przygotowaliśmy dla Was wycieczkę do kilku ciekawych miast, gdzie będą czekać na was specjalne zadania do wykonania.

Wiemy, że sobie z nimi doskonale poradzicie.

Na końcu zamieściliśmy kwiat z czterema płatkami. Każdego dnia pomalujecie jeden płatek za zrobienie wszystkich zadań a na środku wpiszcie swoje imię. Pod koniec tygodnia pokolorujcie go najpiękniej jak potraficie. Zbierajcie wszystkie kwiaty, ponieważ zrobimy z nich kolorowy ogród jak tylko wrócimy do przedszkola!

Bardzo za Wami tęsknimy!

Wysyłajcie nam zdjęcia, pokazujące Waszą twórczość, dzielcie się z nami Waszymi uwagami i jeśli macie jakiegokolwiek pytania to pytajcie. Poniżej podajemy nasze adresy mailowe.

eswider@spp3.sanok.pl, uniznik@spp3.sanok.pl, jfalek@spp3.sanok.p

Pozdrawiamy Was bardzo serdecznie i życzymy dobrej zabawy.

Wasze Panie

27.04.2020

Temat: „POLSKIE SYMBOLE NARODOWE”

Zachęcamy dzieci do wysłuchania wiersza.

Katechizm polskiego dziecka

Władysław Bełza

– Kto ty jesteś?	– Czym zdobyta?
– Polak mały.	– Krwią i blizną.
– Jaki znak twój?	– Czy ją kochasz?
– Orzeł biały.	– Kocham szczerze.
– Gdzie ty mieszkasz?	– A w co wierzysz?
– Między <u>swemi</u> .	– W Polskę wierzę.
– W jakim kraju?	– Czym ty dla niej?
– W polskiej ziemi.	– Wdzięczne dziecię.
– Czym ta ziemia?	– Coś jej winien?
– Mą ojczyzną.	– Oddać życie.

Po przeczytaniu tekstu. Zadajemy dzieciom pytania na temat wiersza:

- O czym jest wiersz?
- jakich symbolach była mowa w wierszu?
- Kto to jest Polak?
- Kim jest patriota?

„**Nasz kraj**” – zabawa matematyczna, szeregowanie liczb od najmniejszej do największej. (załącznik 1 poniżej) Rozkładamy na podłodze kartki z liczbami od 1 do 6. Zadaniem dziecka jest uszeregowanie liczb od najmniejszej do największej. Rozwiązaniem będzie nazwa naszego kraju: POLSKA

Dzieci dzielą wyraz na sylaby, na głoski, przeliczają litery i głoski. Próbuje podać inne wyrazy – kojarzące im się z Polską – które zaczynają się na poszczególne litery wyrazu POLSKA.

„**Ukryty wyraz**” – doskonalenie spostrzegawczości. Rozkładamy wyrazy POLSKA, zapisane różnymi krojami pisma i wielkością, ale również podobne, np. ROLSKA, POŁSKA, POLZKA, POLSZKA, BOLSKA. Dzieci mają za zadanie odszukać wszystkie poprawnie napisane wyrazy. (załącznik 2 poniżej)

„**Rozsypanka**” – składanie rozsypanki literowej (załącznik 3 poniżej). Dzieci otrzymują rozsypankę literową wyrazów: GODŁO, FLAGA, HYMN (mogą być wydrukowane na kartkach innego koloru, by się nie pomieszały). Dzieci układają wyrazy, a następnie prezentują je i odczytują.

Rodzic pyta:

- Co oznaczają te wyrazy?
- Dlaczego mówimy o nich jednocześnie?

„**Pieniądze**” – giełda pomysłów. Zadajemy dzieciom pytania:

- Gdzie jeszcze – poza godłem – znajduje się wizerunek orła?
- Na czym jest? Rodzic do worka / pudełka wkłada monety. Dzieci próbują odgadnąć, co jest w środku po dźwięku, a następnie po dotyku.

„**Orzeł i reszka**” – oglądanie monet przez lupę, omówienie ich wyglądu.

Załącznik 1 Rodzic pomaga dziecku wyciąć cyfry/literki.

1	2	3	4	5	6
P	O	L	S	K	A

Załącznik 2 Rodzic pomaga wyciąć dziecku wyrazy.

POLSKA	POLSZKA
ROLSKA	Polzka
POLZKA	Rolzka
Polska	POŁSKA

Załącznik 3 Rodzic pomaga dziecku wyciąć literki.

G	O	D	Ł	O
---	---	---	---	---

F	L	A	G	A
---	---	---	---	---

H	Y	M	N
---	---	---	---

„Symbole narodowe” – wyjaśnienie dzieciom pojęć: symbole narodowe, godło, flaga, hymn. Rozmowa na temat tych symboli.

„Narodowy quiz”– zabawa dydaktyczna sprawdzająca wiedzę dzieci na temat symboli narodowych. Rodzic mówi zdanie. Dzieci odpowiadają : prawda lub fał

- Moją ojczyzną jest Polska.
- Godłem Polski jest orzeł w koronie.
- Ojczyzna to miasto.
- Godło to biało czerwony materiał.
- Flaga Polski składa się z dwóch kolorów: czerwonego u góry, białego na dole.
- Polska to nasza stolica.

„Legenda o Lechu ,Czechu i Rusie” wysłuchanie legendy.

<https://www.youtube.com/watch?v=RuTh4DbWH24>

„Plac zabaw” – karty pracy cz.4. Proszę uzupełnić kartę pracy nr 10 (z obu stron)

„Budujemy własne państwo” zabawa. Wymyślamy z dziećmi własne państwo : nazwę, godło, flagę, walutę, język. *Zachęcamy do wykonania takiej pracy i odesłania na nasz email.*

- Polska. Połącz kropki.

28.04.2020

Temat: „**MIASTA POLSKI**”

„*Palcem po mapie*” – zabawy z mapą, rozmowa przy wykorzystaniu mapy. Pytamy dzieci: Jak na mapie zaznacza się miasta? Jakie inne polskie miasta znacie? (dzieci szukają na mapie miast, które podały) Jakiego dużego miasta znajduje się w okolicy?

„*Stacyjkowo*” – zadania na temat znajomości legend o największych polskich miastach. Wyjaśniamy dzieciom, że będziemy podróżować po różnych polskich miastach. Podróż zaczyna się w górach, a kończy nad morzem. W każdej miejscowości dzieci będą miały do wykonania zadanie. Pokazujemy na mapie kolejne miasta.

Zakopane

„*Wspinaczka górską*” – zabawa ruchowa. Inscenizowanie ruchem wspinania się na wysoką górę – ruchy naprzemienne rąk i nóg. Unoszenie wysoko kolan. Po dotarciu na szczyt budowanie szczytu z drewnianych klocków na czas (kto szybciej).

Kraków

„Smok” – rysowanie po śladzie. Dzieci dokończają rysunek. (załącznik 3 poniżej)

Warszawa

„Puzzle” – układanie obrazka. Dzieci składają obrazek z części. Rodzic wcześniej tnie na puzzle np. pocztówkę przedstawiającą zabytki Warszawy. (załącznik 4 poniżej)

Poznań

„Koziołki” – wysłuchanie legendy o koziołkach i zabawa ruchowa

https://www.youtube.com/watch?v=Wld4pW5_d6U

Na dźwięk bębna / talerza dzieci w parach siłują się i próbują przepchnąć rywala.

Toruń

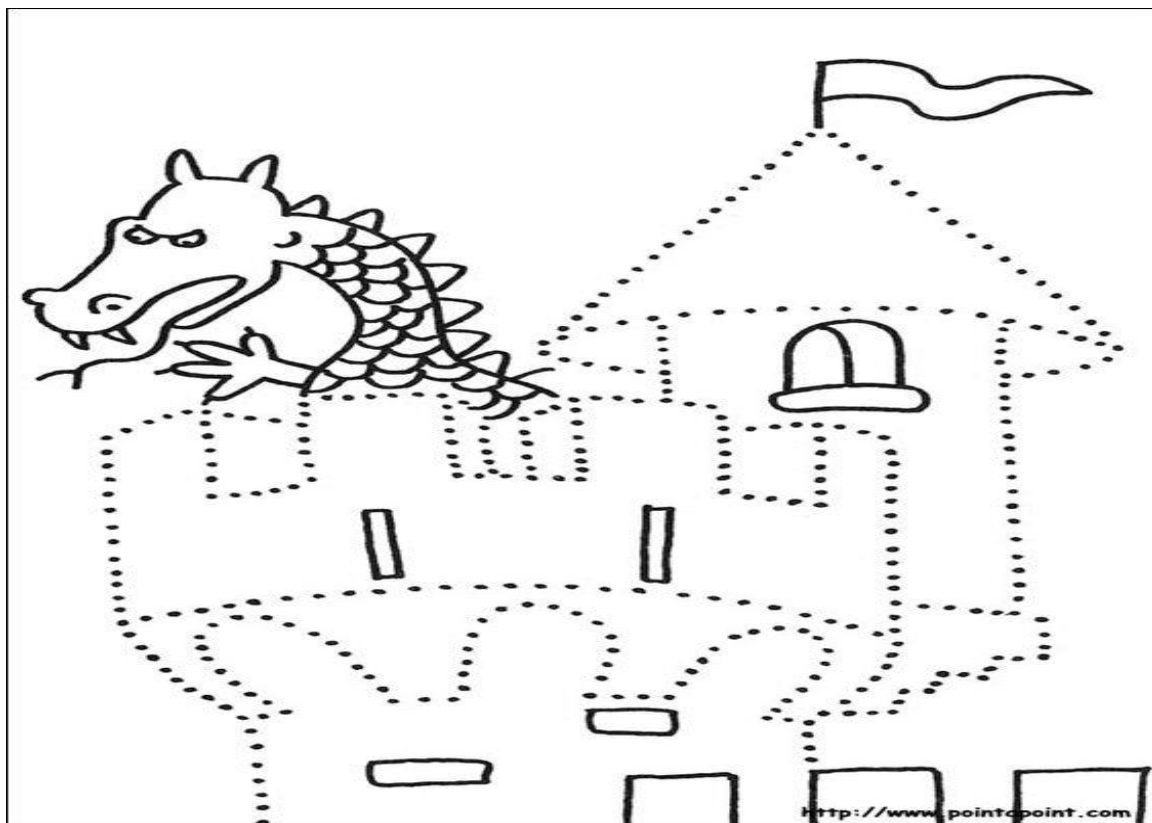
„Pierniki” – Toruń słynie z wypieku pierniczków. Zapraszamy dzieci na wycieczkę do muzeum pierników w Toruniu. <https://www.youtube.com/watch?v=ohzMUNsAmqs>

Zabawa plastyczna. Dzieci rysują, ozdabiają według własnego pomysłu i wycinają pierniki katarzynki.

Gdańsk

„Wpływanie do portu” – zabawa manipulacyjna. Umieszczamy w przezroczystej butelce kawałek styropianu / kory / korka i nalewamy wodę. Dzieci mają tak manipulować butelką, by okręt wpłynął do portu (szyjki butelki)

Załącznik 3 Połącz kropki.

Załącznik 4 Tniemy pocztówkę na 10 części.

„*Stolica Polski*” zachęcamy dzieci do wysłuchania wiersza.

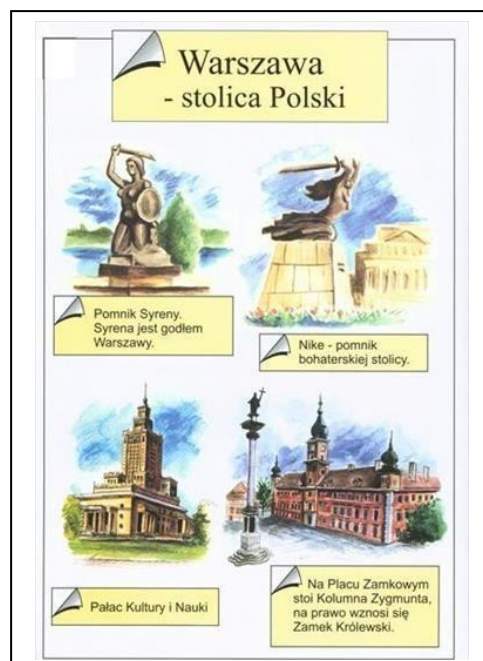
„*Warszawa*” Julian Tuwim

Jaka wielka jest Warszawa!
Ile domów, ile ludzi!
Ile dumy i radości
W sercach nam stolica budzi!
Ile ulic, szkół, ogrodów,
Placów, sklepów, ruchu, gwaru,

Kin, teatrów, samochodów
I spacerów i obszaru!
Aż się stara Wisła cieszy,
Że stolica tak urosła,
Bo pamięta ją małą,
A dziś taka jest dorosła.

Po przeczytaniu wiersza zadajemy dzieciom pytania:

- Jakie miasto jest stolicą Polski?
- Jak wygląda stolica przedstawiona w wierszu?
- Czy znacie jakąś legendę dotyczącą Warszawy?

„*Legenda o Syrence*” – Jeśli dzieci znają legendę to ją opowiadają własnymi słowami. Jeśli nie znają to zachęcamy dzieci do wysłuchania słuchowiska .

<https://www.youtube.com/watch?v=iid3EQOSSFw>

„Plac zabaw” – karty pracy cz.4. Proszę uzupełnić kartę pracy nr 11.

29.04.2020

Temat: „Z CZEGO SŁYNIĘ POLSKA?”

„*Białe czerwone motylki*”- zachęcamy dzieci do wysłuchania opowiadania.

„Białe czerwone motylki” Agnieszka Filipkowska

Kiedy za oknem pełnią kolorów zaczęła rozkwitać wiosna, w grupie Motylków zrobiło się biało– czerwono. Wykonane przez przedszkolaki małe dwukolorowe flagi ozdobiły półkę w kąciку czytelnicy, a na korkowej tablicy zakwitły – niczym dorodne kwiaty – białe czerwone kotyliony z kartonu i bibuły. Zostały jeszcze do wycięcia proporczyki, które miały zawisnąć nad oknami. Dzieci pracowały dzielnie nad ozdobieniem sali na majowe święto.

— Proszę pani, bo Antek się przezywa – krzyknął nagle Julek, wskazując na kolegę. – On mówi, że ja jestem patriotą!

Pani Marta odłożyła na chwilę papier i nożyczki, spojrzała na chłopców z uśmiechem i łagodnym głosem zwróciła się do dzieci:

— Julku, poczułeś się urażony? – Chłopiec kiwnął głową. – Zupełnie niepotrzebnie, bo bycie patriotą to żaden wstyd, wręcz przeciwnie. A ty, Antku, wiesz, co oznacza słowo, którego użyłeś?

— Yyyy... no... chyba nie... – wybąkał zawstydzony Antek.

— Ja wiem! – krzyknęła Julka. – Moja babcia zawsze powtarza, że jej dziadek, czyli mój prapradziadek był patriotą, bo walczył na wojnie. I dostał medal, prawdziwy! On już nie żyje, ale widziałam w albumie jego zdjęcia w mundurze.

— Możesz być dumna z takiego prapradziadka, Julciu – przyznała pani Marta. –

Rzeczywiście, wygląda na to, że był patriotą, czyli kimś, kto kocha swój kraj, swoją ojczyznę, i dba o nią tak bardzo, że jest gotów zaryzykować dla niej życie, jeśli to konieczne.

Julek, zajęty wprowadzaniem przyklejaniem białych i czerwonych trójkątów do długiej tasiemki, słuchał w skupieniu toczącej się rozmowy i nie bez żalu wywnioskował z niej, że wcale nie zasłużył na rzucone przez Antka przezwisko.

— A jak ja nie chcę zostać żołnierzem, tylko lekarzem, to nie mogę być tym, no... patriotą, proszę pani? – spytał, nie kryjąc rozczarowania.

— Ależ oczywiście, że możesz – zapewniła pani Marta. – Patriotą nie musi koniecznie walczyć na wojnie. Teraz, w czasach pokoju, możemy okazywać swój szacunek dla ojczyzny w inny sposób. Na przykład lekarz, wykonując swój zawód, służy krajowi, bo dba o zdrowie jego obywateli.

— To tak jak moja mama! Ona leczy ludziom oczy – pochwaliła się Marysia.

— Rzeczywiście, lekarz to ważny zawód. Ale to, co powiedziałam, dotyczy tak naprawdę każdego, kto dobrze wykonuje swoją pracę. Może to być policjant, nauczyciel, artysta czy kasjer w sklepie. Na-wet wy, będąc jeszcze dziećmi, możecie zachowywać się patriotycznie. Można powiedzieć, że Polska jest naszym wspólnym domem, a Polacy – rodziną, a jak można dbać o dom i rodzinę? – spytała wychowawczyni.

— Na przykład można sprzątać po sobie i nie bałaganić – zaproponowała nieśmiało Tereska.

— Masz rację, Teresko – przyznała pani. – To bardzo ważne, żeby dbać o środowisko, nie zaśmiecać go i troszczyć się o nasze wspólne otoczenie.

— I jeszcze można się starać nie psuć różnych rzeczy – dodał Antek.

— Tak, Antku, trzeba korzystać z tego co wspólne w taki sposób, żeby tego nie niszczyć. Place zabaw, parki, autobusy i tramwaje, a także przedszkole, w którym teraz jesteśmy, należą do nas wszystkich. Dlatego kiedy ktoś je niszczy, wszyscy tracimy.

— Proszę pani, a ja dostałam od babci taką książkę o Polsce z białym orłem na okładce – wtrąciła nagle Julia. – I tata mi ją czyta. Tam jest na przykład napisane, że najdłuższa rzeka Polski to Wisła. I że stolicą jest Warszawa, i jeszcze było coś o Krakowie... i dużo innych informacji, ale jeszcze nie wszystko pamiętam. I tata mówi, że tam są rzeczy, które każdy Polak powinien wiedzieć.

— Twój tata ma rację, warto poznawać własny kraj oraz jego historię i kulturę – przyznała nauczycielka. – To coś, co każdy z was już teraz może zacząć robić. Zresztą częściowo robimy to razem tu, w przedszkolu. I spójrzcie, co nam się udało stworzyć.

Wycięte przez dzieci proporcezki zostały przyklejone do mocnej złotej tasiemki i tworzyły piękny biało czerwony łańcuch. Nadszedł czas, by ozdobić nim ramy okienne. Pan Marek, przedszkolny konserwator, przyniósł drabinę i pomógł w zamocowaniu dekoracji.

— No, no! Nieźleście się napracowali, mali patrioci! – rzekł z uznaniem, patrząc z góry na pięknie przystrojoną salę.

— Widzicie, wywieszanie flagi w święta narodowe to dla innych znak, że ojczyzna jest dla was ważna – skomentowała pani Marta. – W ten sposób też można pokazać swój patriotyzm. Pod koniec dnia dzieci mogły zabrać zrobione przez siebie chorągiewki do domów. Julek włożył swoją do kubeczka i postawił ją na parapecie w dużym pokoju. W czasie zabawy co jakiś czas zerkał na nią z dumą. A kiedy tata wrócił z pracy, chłopiec natychmiast pobiegł oznajmić mu z pewnością siebie miną:

— Wiesz, tato, jeśli chcesz, możesz zostać patriotą, tak jak ja. To naprawdę nic trudnego.

Zadajemy dzieciom pytania:

- Co oznacza patriotyzm?
- Jak wy pokazujecie, że jesteście patriotami?
- Na koniec zadajemy zagadkę:

Może kiedyś podróżować będziesz mógł po świecie,
Tyle jest ciekawych krajów do zwiedzenia przecież.
Ale jedno miejsce domem na zawsze zostanie,
Miejsce gdzie się urodziłeś. Jak mówimy na nie? (Polska)

„Gielda pomysłów” – rozmowa o tym, jak jeszcze można pokazać, że jest się patriotą, dzielenie się swoimi pomysłami.

„Patriotyczny quiz” – wybieranie zachowań patriotycznych spośród innych. Rodzic wymienia różne zachowania, zadaniem dzieci jest wybrać te, które wskazują na zachowania patrioty.

Przykłady zachowań:

- Znam symbole narodowe.
- Potrafię zaśpiewać hymn.
- Gdy słyszę hymn, tańczę.
- Wybieram towary produkowane w Polsce.
- Znam i zwiedzam zabytki w Polsce.
- Podczas świąt narodowych wywieszam flagę.
- Bawię się godłem i rysuję po nim.
- Kibicuję Polskim reprezentacjom sportowym.
- Uczę się o historii naszego kraju.

„Co najbardziej smakuje turystom odwiedzającym Polskę?” – dzieci zgłaszają swoje propozycje. (pierogi, bigos, żurek, szarlotka, gołąbki)

„Wielki Polak” – swobodne wypowiedzi dzieci. Dzieci próbują odpowiedzieć na pytania:

- Co to znaczy „wielki Polak”?
- Czy takie określenie zależy od wzrostu?
- Kogo można nazwać wielkim Polakiem?
- Dlaczego?

Pytamy czy dzieci znają osoby wymienione niżej. Jeśli nie, krótko opowiadamy o każdej z nich.

Sławni Polacy: Mikołaj Kopernik, Jan Paweł II, Maria Skłodowska–Curie, Julian Tuwim, Jan Brzechwa, Adam Mickiewicz, Lech Wałęsa, Fryderyk Chopin, Robert Kubica, Robert Lewandowski, Adam Małysz, Kamil Stoch, Justyna Kowalczyk.

„Emocje– szacunek, miłość do kraju” Moje miejsce – słuchanie i analiza treści utworu Dominiki Niemiec.

„Moje miejsce” Dominika Niemiec

Miejsce gdzie żyję, ten piękny zakątek świata,
miejsce, w którym każdego traktuję jak brata,
miejsce, gdzie Wisła od gór wiedzie do morza,
miejsce, gdzie na polach ścielą się łany zboża,
miejsce, gdzie w jeziorach odbija się błękit nieba,
miejsce, gdzie jest bezpiecznie, gdzie bać się nie trzeba,
miejsce dumnego orła opieką otoczone,
miejsce, którego barwy są białą czerwoną,
to miejsce kocham, dbam o nie, szanuję, to miejsce to Polska, za jej piękno dziękuję.

Zadajemy dzieciom pytania:

- jakim miejscu była mowa w wierszu?
- Jakie jest to miejsce, jaka jest Polska?
- Jakie symbole Polski pojawiły się w wierszu?
- Jakimi uczuciami darzy Polskę bohater wiersza?
- Co to znaczy kochać, szanować Polskę?

„Kochamy i szanujemy Polskę” – wykonanie plakatu. Rodzic udostępnia dzieciom duży kartkę papieru. Na kartce jest narysowane flamastrem ogromne serce jako symbol miłości do Polski. Nad sercem dzieci wykonują napis „Kochamy i szanujemy Polskę”. Wycinają pojedyncze literki z kolorowych czasopism i przyklejają je nad sercem, tak by utworzyły napis. Następnie malują farbami jedną ze swoich dłoni w barwy narodowe (tak jak flagę) i odbijają dłoń w środku narysowanego serca, co stanowi symbol zgadzania się z hasłem zapisanym u góry. Odbite dłonie dzieci podpisują swoimi imionami samodzielnie lub przy pomocy rodzica. *Zachęcamy rodziców aby zrobili zdjęcie tej pracy i wysłali na nasz adres mailowy.*

Sluchanie hymnu Polski. Nauka części zwrotek hymnu, zwrócenie uwagi na szczególne zachowywanie się podczas śpiewu.

<https://www.youtube.com/watch?v=AJSWz9SlpFA>

**RZECZPOSPOLITA
POLSKA**

hymn

Jeszcze Polska nie zginęła,
Kiedy my żyjemy,
Co nam obca przemoc wzięła,
Szablą odbierzemy.

Ref: Marsz, marsz, Dąbrowski,
Z ziemi włoskiej do Polski,
Za twoim przewodem
Złączym się z narodem.

Przejdziem Wisłę, Przejdziem Wartę,
Będziem Polakami,
Dał nam przykład Bonaparte,
Jak zwyciężać mamy.

Ref: Marsz, marsz, Dąbrowski...

Jak Czarniecki do Poznania
Po szwedzkim zaborze,
Dla ojczyzny ratowania
Wrócim się przez morze.

Ref: Marsz, marsz, Dąbrowski...

Już tam ojciec do swej Basi,
Mówi zapłakany:
„Słuchaj jeno, pono nasi
Biją w tarabany”.

Ref: Marsz, marsz, Dąbrowski...

godło

barwy

Powiedz, co przedstawiają obrazki. Wpisz kolejno pierwsze litery nazw do krater. Odczytaj rozwiązanie.

<https://mala275.blogspot.com>

1	2	3	4	5	6	7	8						
9	10	11	12	13	14								
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

Ilustracje, Źródło: Internet.

30.04.2020

Temat: „KRAJOBRAZ POLSKI” „ PŁYNIE WISŁA PŁYNIE”

„*Mapa Polski*” – przypomnienie wiadomości o mapie. Dzieci opowiadają, jakie informacje o Polsce można odczytać z mapy. W razie potrzeby wyjaśniamy, że Polska to kraj, który z jednej strony ma morze, a z drugiej góry.

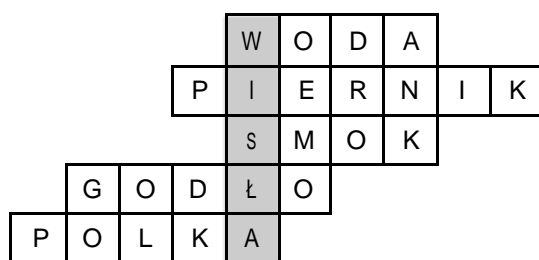

Krajobrazy charakterystyczne dla Polski.

„Diagram” – wprowadzenie do tematu zajęć, doskonalenie analizy słuchowej wyrazów. Rysujemy na kartce diagram z odpowiednią liczbą kratek. Odczytujemy podpowiedzi, a dzieci odgadują hasła i wspólnie je głoskują. Chętne dziecko zapisuje wyrazy w kratkach.

1. Leci z kranu.
2. Symbol Torunia.
3. Mieszkał w jamie pod Wawelem.
4. Jeden z symboli narodowych. Orzeł w koronie.
5. Kobieta, która mieszka w Polsce, to...

„Legenda o Wiśle” – Zachęcamy dzieci do wysłuchania legendy.

„Legenda o Wiśle” Hanna Zdzitowiecka

Wysoko nad szczytami gór wznosił się stary dwór króla Beskida, władcy całego pasma górskiego, i jego żony, Borany, władczyni okolicznych borów. Przez wiele lat oboje rządzili mądrze i sprawiedliwie, toteż wszyscy z żalem przyjęli wiadomość o śmierci starego króla. Borana wezwała wtedy troje swych dzieci, by zgodnie z wolą króla podzielili się władzą. — Ty, Lanie, jako syn najstarszy, opiekować się będziesz polami i łąkami. Wy zaś obie, Czarnocho i Białko, rozprowadzicie wodę z górskich strumieni po polach i łąkach Lana, by wszystko, co żyje, miało jej pod dostatkiem. Żywa, zawsze pogodna i wesoła Białka uśmiechnęła się do siostry i skacząc, i tańcząc, zbiegła po skałach ku widniejącym we mgłę dolinom. Poważna i zasępiona Czarnocha skierowała się na drugą stronę góry królowej Borany i ostrożnie zaczęła schodzić po zboczu. Wkrótce obie siostry spotkały się u podnóża. — Płyniemy dalej razem! – zawołała ucieszona Białka.

— Nigdy się już nie rozstaniemy – zapewniła Czarnocha.

Nagle przegrodziła im drogę skała, pod którą czekał rycerz Czantor w kamiennej zbroi.

— Zatrzymajcie się, piękne córki Beskida i Borany. Dokąd tak spieszycie? Po co chcecie iść do nieznannej, odludnej i dzikiej krainy? Zostańcie tu.

Siostrzom podobała się ziemia Czantora. Zostały więc i z wdzięczności za gościnę zrosiły strumieniami zbocza doliny, aż zakwitły tysiącami różnobarwnych kwiatów, jakich nikt tu jeszcze nie widział. Ale Ziemia rozkazała Czantorowi przepuścić córki Beskida przez skały, by poniosły wody dalej ku północy.

— Nie mogę pozwolić, byście obie popłynęły w obce strony. Wyślijcie przodem jedną falę na zwiady – poradził. — Niech się rozejrzy, a gdy wróci, opowie, co widziała...

Czantor rozsunał skały i pierwsza fala wyszła przez nie onieśmielona, niepewna, co ją czeka.

— Idź, falo, któraś wyszła – zęgnęły ją siostry. — Idź przed siebie i wracaj co prędzej z wieściami o tamtych borach i lasach, o tamtych łąkach i polach...

„Wyszła” – bo tak nazwały tę falę powstałą z połączonych wód – wypłynęła przez skalną szczelinę.

Biegła żywo po kamieniach, pluszcząc i szemrzając beztrąsko. Mijała ciemne bory i jasne zagajniki, zielone pola i ukwiecone łąki...

Wtem, gdy mijala skałę wawelską, wyskoczył ku niej zaczajony tam potwór – okropny, smok ziejący ogniem. Przestraszona, bryzgnęła mu w oczy pianą wodną. Zasyczało, zadymiło i oślepiiony smok skrył się na chwilę w pieczarze. Gdy wyrzwał, Wyszła była już daleko. Płynęła teraz przez urodzajne ziemie ku północy, kręcąc się i wijąc to w prawo, to w lewo, byle jak najwięcej świata zobaczyć, jak najwięcej pól zrosić swą wodą. Przyłączyły się do niej mniejsze strumienie i rzeczki, które nie miały odwagi same zapuszczać się w obce, nieznane strony. Płynęła coraz wolniej, coraz szerzej rozlewała swe wody, zmęczone długą drogą. „Czas już chyba zawrócić” – myślała nieraz, ale ciekawość pchała ją naprzód. Aż nagle zniknęły jej przed oczu lasy i pola. Poczowała dziwny słony smak, nieznany zapach dolatywał z północy. Nad sobą miała szare niebo, przed sobą szarą, nieogarnioną wzrokiem, łączącą się z niebem wodę, spienioną białymi grzywami. To było morze. — Jakie to groźne, potężne i piękne – szepnęła. Ale jej cichy głos zagłuszył gwałtowny szum, jakaś siła pociągnęła ją ku sobie i Wyszła, pierwsza fala wysłana z dalekich gór Beskidu, połączyła się z falami morskimi. Czarnocha i Białka na próżno czekały jej powrotu. Na próżno wysłały za nią jedną falę po drugiej. Wszystkie biegły jej śladem i wszystkie po długiej drodze gubiły się w słonych wodach Bałtyku. Z tych to fal płynących nieustannie powstała wielka rzeka, już nie „Wyszła”, a Wisła, od której obie siostry przezwano Czarną i Białą Wiselką.

Informacje dla rodzica:

Wisła bierze początek w górach, lecz nie są one tak skaliste i strome jak np. Tatry, lecz porastają je lasy. Z Baraniej Góry – jednej z gór, wypływają dwa strumienie – Biała i Czarna Wiselka. Biała Wiselka wytryska ze skały, a że jest tam stromo, płynie szybko. Natomiast Czarna Wiselka płynie dużo wolniej po czarnej ziemi, stąd jej nazwa. Gdy Biała Wiselka łączy się z Czarną, tworzą Wisłę. Początkowo jest ona płytka i niezbyt szeroka, dopiero gdy płynie przez Polskę, dopływają do niej różne strumienie i rzeki, a dzięki temu poszerza się i pogłębia. Przepływa przez środek Polski i kieruje się aż do Morza Bałtyckiego

„Biała i Czarna Wiselka” – zabawa ruchowa reagowanie na zmiany w muzyce. Rodzic klaszcze w dłonie w trzech tempach. Gdy klaskanie jest wolne, dzieci wołają Czarna Wiselka i powoli maszerują po pokoju wysoko podnosząc kolana. Gdy klaskanie jest szybkie dzieci wołają Biała Wiselka i żwawo maszerują po pokoju.

„Nurt” – doświadczenie. Potrzebujemy : plastikowe kubki, taca/ miska, gruba igła, woda.

Pytamy dzieci, jak to się stało, że Biała Wiselka płynęła szybko, a Czarna – wolno. Skąd ta różnica? Dzieci formułują hipotezy. Wyjaśniamy, że za chwilę wykonamy doświadczenie, które pokaże, jak może zachowywać się woda wypływająca ze skały.

Najpierw wlewamy wodę do kubka i robimy w nim niewielką dziurkę. Wyjaśniamy, że kubek to zbiornik z wodą, podobny znajduje się pod ziemią, np. pod Baranią Górą. Każde dziecko otrzymuje: dwa plastikowe kubki, tacę/ miskę, grubą igłę, wodę. W pierwszym kubku dzieci robią za pomocą igły kilka dziurek w rzędzie pionowym, a w drugim – w poziomym. Kubki stawiają w misce lub na tacy i nalewają do nich wody. Obserwują wypływającą wodę i formułują wnioski. Opisują, co widzą

Kubek 1 (dziurki w pionie) – woda płynie szybko, na różne odległości.

Kubek 2 (dziurki w poziomie) – woda płynie równomiernie, spokojnie.

„Pokaż Wisłę” – zabawa dydaktyczna z mapą przy wykorzystaniu karty pracy. Dzieci wskazują na swoich mapach Wisłę, rysują ją palcem po mapie. Zadajemy pytanie: Co przypomina kształtem Wisła?. Dzieci zgłaszają swoje pomysły.

„Plac zabaw” – karty pracy cz.4. Proszę uzupełnić kartę pracy nr 13 (z obu stron) i 12 (z obu stron)

- Jeśli poradziliście sobie z zadaniami to pamiętajcie aby każdego dnia pokolorować jeden płatek kwiatka. Na środku wpiszcie swoje imię. Pod koniec tygodnia ozdóbcie obrazek najpiękniej jak potraficie. Zbierajcie wszystkie kwiaty, ponieważ jak wrócimy do przedszkola wspólnie zrobimy z nich piękny ogród .

